

6. SZÁMÚ IRÁNYMUTATÁS

Tárgy: A kompon vagy vonaton töltött idő rögzítése olyan esetekben, amikor háló- vagy fekvőhely áll a járművezető rendelkezésére.

Cikk: Az 561/2006/EK rendelet 9. cikkének (1) bekezdése

Követendő eljárás: A 4. cikk f) pontja értelmében a pihenőidő alatt a járművezető általában szabadon rendelkezik idejével. Azonban kompon vagy vonaton történő utazás során a vezető csak akkor jogosult szünetet, illetve napi vagy heti pihenőt tartani, ha háló- vagy fekvőhely áll a rendelkezésére. Mindez a 9. cikk (2) bekezdésének szövegezéséből adódik, amely rögzíti, hogy az utazással töltött bármely időszak „nem számít pihenőnek, illetve szünetnek, **hacsak nincs a járművezető kompon vagy vonaton, és nem áll a rendelkezésére háló- vagy fekvőhely**”.

Továbbá a 9. cikk (1) bekezdésével összhangban a kompon vagy vonaton töltött, legalább 11 óra **rendszeres napi pihenőidőt** (amennyiben háló- vagy fekvőhely áll a járművezető rendelkezésére) legfeljebb kétszer lehet megszakítani egyéb tevékenységekkel (például a kompra vagy a vonatra való felszállással, vagy azokról való leszállással). E két megszakítás időtartama összességében nem haladhatja meg az 1 órát. Ezt az időt semmilyen esetben nem lehet levonni a rendszeres napi pihenőidőből.

Ez a két megszakítás a rendszeres napi pihenőidő ideje alatt bármikor történhet, akkor is, ha a napi pihenőidő meghaladja a legalább tizenegy órás időtartamot és az előző pihenőidő végét követő 24 óra elteltével is folytatódik. Az előző pihenőidő végétől számított 24 órán belül azonban legalább 11 óra pihenőidőt kell tartani. Ellenkező esetben a rendszeres napi pihenőidőre vonatkozó rendelkezés megsértésének esete áll fenn.

A 9. cikk (1) bekezdése szerinti eltérés továbbra is alkalmazandó a rendelet által előírt legrövidebb pihenőidőnél hosszabb rendszeres napi pihenőidőre, amely a járművön kívül, a kompra/vonatra való felszállás előtt kezdődik és ugyanott folytatódik a kompról/vonatról való leszállás után.

Amennyiben a rendszeres napi pihenőidőt a járművezető két részre bontja, amelyek közül az elsőnek legalább 3, a másodiknak pedig legalább 9 óra hosszúságúnak kell lennie (ahogyan azt a 4. cikk g) pontja rögzíti), a megszakítások száma a napi pihenőidő teljes időtartamára értendő, nem pedig a két részre bontott napi pihenőidő egyes szakaszaira.

A 9. cikk (1) bekezdésében előírt eltérés nem alkalmazható sem a csökkentett, sem a rendszeres heti pihenőidőre.